Dit Creatiua et ao p qm Iseruati in ma e eductiua, ac p Ins
diirsa in Ipe, ut pet. =

V Modi point creari. 3°

Quer. 3°. If Modi diuitus point Creari? Et asse ita Coiter I
surt Ouied. et S. L. Qi qa modi dependent á subiecto me=
ante pone dista: g° hac pao auferri pot et lo illius poni ao
Creatiua p qm ni fiant indepentes ab subto ac p Ins Creentr.
P. qa ex se mates et accia realia point Creari qa dependent
a subtis p paoem distam: sed ni et dependent, et generantr a
subtis p paoem distam: g° et Creari point. =

Limitant Ii Adut hanc doam qad=
paoem. qa / ut adunt / I mo sit sialis dependia fieri n pot
indepent p Craoem, x^a illud Celebre p loqum — qd e sialtr
tale n pot fieri n tale — Ego tn existimo et Craoem poe
diuitus Creari p aoem Creatiuam acciatr supaddam. qd n
repugnat esia Craois ut infra attendam, I egero et poibilitate
eductiois aie realis, ubi plene expendam illud ploquium,
et dicam in q su est intpretandum. =

Pbq. tn l°. Ime creaoem modor: Oi
mus e esialis dependia subti: g° n pot fieri indepens a subto p
Creacem. Et distgt ans e esialis dependia á subto tamqm á
reallite et eo cui immeate unitr Ido. é esialis dependia á sub
to, ut á ca mali, ng ans, Vnde hoc oio tibi aduertendum est
oem mum here duplicem dependiam á suo extremo Alteram
immeatam et esialem in rone tri se reallitis cui immeate
et p se ipsum unitr sine infloria dicta hec u° dependia nullo
mo tolli pot. Alteram dependia e á subto tamqm á ca mali
á q mus educitr et dependet meante paoe dicti hec u° I sit
Igens tolli pot á Modo ac p Ins lo illius pot poni ao Creatiua,
p qm mus fiat indepens á subto eductioi, et n á reallite in roe
uniti. =

Arg. 2º Mius essialiter dependet a subto, ut ab ante: gº creari n' pôt. R. neg. Ctiam; qa ẽt accens realiter dependet a subto, ut ab ante ẽ tn' creari pôt. H solũo qa dependia q a Deo suplerr ẽ illa generao se pio cogens, q sbi pôt. ẽ hoc ostenditr ab exnplo, qa licet illa dependia qm het aius iligendi ab obto tamqm a ca specifante a Deo supleri nequeat, qa ẽ immeata, dependia tn qm het aius iligendi in gre cae efficientis ide illa spês p qm obtum cocurrit ad aium iligendi pôt a Deo suppleri xta com snam ẽ sic dicendum ẽ in illa duplici dependia, qm het mus a subto.

V Modi possint divinitus existere separati a realitatibus

Hec qstio fuit olim valde agitata in Academia Conimbricensi ẽ q ingentem strepitum intr Magistros PP excitavit. Ego q potero breviter ẽ perspicuitr ab illa me expediam. Quaer igr 4º Utrum Mius posit divinitus existere separatus a sua realitate. R. nego. Prt 1º qa Mius p suam essiam unitr immeate sue realite: gº n' pôt ab illa separatus existere. Pbo Ctiam qa ut mius existeret separatus, debebat dari aliq unio intr media, ẽ dista intr mũm ẽ realitem, q unio solui pôet. sed n' datr hec unio meata siqd Mius essialiter, ẽ immeate unitr sua realiti: gº ab illa nequit existere separatus.

Prt 2º qa ex eo qd cognio Vg immeate respicit suum obtũm nec divinitus pôt fieri, qd cognio existat, qn respicet obtũm: gº ẽt ex eo qd Mius immeate uniatr sua realiti, n' pôt Deus facere, qd existat mus, qn sit immeate unitus ipsi realiti.

Prt 3º qa si Mius existeret separatus a realite sequrr ẽe ẽ n' ẽe Mium. ẽe qa ita suponitr, n' ẽe qa unitr immeate, ẽ ostendo hoc, qa xta adversarios, hoc qd ẽ existere realitem,

et Mum e d distum et separabile ab eo qd e existere unitum Mum et realitem: gº non unitatis inter utrumq. e qd ab utroq distum, ac p. His iam unit uniret, p aliqd distum, et sic pderet etiam modi, q consistit in unione immeata ad realitem. =

Prob. 4º a . . . qa aliter unde nobis ... talis quantem sacra Eucharistia ee potius accens reale qm Mum. Dicendebis ee realitem qa portaliter uniri subto meante unione dista. Contra: et unde ... qntem Eucharisticam portaliter uniri meante unioe dista et n immeate? Certe n hemus aliud quntium ut dicamus ee realitem, nisi qa pot existere separata et hinc colligimus uniri meate subto: gº ... Mus n uniatr meante unioe dista sed immeate, ... debemus n pse existere separatum a sua realite. Cftr tand qa n intelligitr qmo pot Mus existere separatus. =

... tenasiter defendunt aliq ... qa ... qd e ... tale pot divinitus fieri n tale ... et ideo cu realis q e ... indepens pot fieri ... depens. Cum q e ... et ... dependentia pot ... creari et fieri indepens: et sic ... existit: ... Modus qa e ... et immeata unio sui ad realitem, pot ... existere separatus. =

... ante ... q ... neget ... ... ratio e qa ... realis ex eo qd pot educi n recipit aliqd ... suam essentiam, q consistit in ... independia a subto qm ... educitioe ... qa dependia ... n opponitr independia ..., at vero Mus si separetr a realite admittit ... destructivum sue ... qa Mus sut supponitr e immiata unitio sui ad realitem: gº si separetr, iam fit unitio meata, ac p ... perdit suam essentiam. =

Re explicabis Aliis sp postulabit essentialiter uniri immeate et accidentaliter uniatur meate, sicut aia rationalis e essentialiter independens et accidentaliter fiat independens. Re essentiam aliis n consistere in postulantia immeate unitionis, sed in ipsa unitione actuali immeate: ergo nullo modo pot, nec accidentaliter ee immeata et meata unio actualis. Sane hoc intelligibile e ee et n ee unitum actualiter sua realitate. At n aia rationalis adhuc servat suam formalem et essentialem independentiam et solum illi contingenter additur quaedam ab eductiua, quae accidentaliter facit ipsam aiam dependentem. nihil tamen pot addi Modo, quod illum faciat separatum a subiecto quod sit p de immeata afixio ipsi subiecto tamquam sua realitati.

Obiicies 2° Si visio ocularis pendeat immeate in fieri ab obiecto existente, haec tamen visio pot servari sine obiecto existente: ergo si unio pariter, quae e sua dependeat essentialiter et immeate ab utroque extremo existente poterit tamen ~~tamen~~ servari ab illis separata. Re 1° negando ans.

Re 2° dato ante negat disparitatem esse ratio e quia visio quod sit actus intellectualis pot ferri in obiectum solum apparens, ac proinde servari quod sola apparentia obiecti. At vero unio, quod sit actus physicus, et physice ac immeate uniat extrema realiter intrinsece; n pot servari n uniendo immeate extrema. in hoc enim consistit illius essentia. Adde quod visio e distincta realiter ab obiecto et unio solum ~~[illegible]~~ modaliter: Unde n fit bonum argumentum a visione ad unionem.

SECTIO. II.

Vtrum aia rationalis possit diuinitus educi?

Est celeberrima quaestio per tot annos discussa ad examen toties revocata, tot impetita argumentis, tot rationibus vendicata

Et adhuc sub iudice lis est. tandem seuere nobis cautum a reuerendo Patre Generali nostro Francisco Piccolominio, ne pars altera in scholis Societatis Iesu propugnaretur: quam legem Ego imprimis ueneror et suspicio. Quare in hac quaestione media uia mihi tenenda est ne religionis praeceptum temerarius violem, uel rationes partis includens offendam.

Dico igitur 1º implicat moraliter eductio animae rationalis. In hoc sic sequor D. Tho. Aureolum M. S. Pasq. Hurt. et alios quibus adhaeret S. L. tractatu 1º Sect. 5ª nº 268. Probatur ex Conc. Lateranense sub Leone 10. Sess. 8ª ibi — damnamus omnes asserentes animam intellectivam mortalem esse — et infra — Cum illa non solum uere per se et essentialiter humani corporis forma existat, uerum et immortalis ~~est~~ ex quibus uerbis aperte colligitur animam rationalem per se esse immortalem, ac proinde nullo modo posse educi, et dici mortalem nec accidentaliter. Accedit auctoritas communis PP. qui hunc suum Concilia interpretantur, et sic moraliter non potest sustineri contraria opinio. —

Itaque tota ratio ob quam haec opinio defenditur est fundata in auctoritate Conc. Lateranensis et PP. et in negatione essentiali mortalitatis quam habet anima rationalis: si enim daretur accidentaliter anima rationalis esset educta et dependens a materia et accidentaliter esset mortalis, et expresse esset contra mentem Conc. et PP., et contra illud testimonium sacrae Paginae — animam autem non possunt occidere — quem textum refert et Conc. Later. Quoniam in hac re sit tam grauis momenti Conc. et communis PP. ius ideo moraliter implicat haec eductio animae rationalis. Ita placet aliquibus PP.

Dico 2º Physice loquendo non implicat eductio animae rationalis. Ita P. Ferdin. Rainaudus. P. Vaaslingus D. 4ª de Incarnatione nº 61. Bona Spes, et alii Recentiores. Probatur 1º

Pr 1°. qa n̄ ē denegandum Diṽa Virtute illud, qd n̄ inuoluit manifestam rugniām. Sed eductio aiæ rōalis nullam inuoluit rugniam: q̃ ostenditr hoc. qa rugnia ꝗ ēēt ex pē cā 1.ᵉ, ꝗ ex pē effūs, ꝗ ex pē influxus, ꝗ ex pē m̄æ. =

Sed imprimis n̄ rugnāt ex pē cā 1.ᵉ qa sicut Deus pot creare illud qd conatr postulat educi, ita ēt poterit educere qd conatr postulat creari. Deinde n̄ rugnat ex pē effūs .i. ex pē aiæ rōalis, qa sicut fōæ m̄ālis educta natr pot diuinitus creari, ita et aīa natr creata poterit diuinitus educi. =

Præterea n̄ implicat ex pē influxus qa sicut aō creatiua pōt trāri ad fōām conatr eductam, ita et aō eductiua trāri poterit ad aiam rōalem conatr creatam. Tandē n̄ rugnat ex pē m̄æ, qa ē subtum cōe, et capax cāndi m̄atr tam natr, qm̄ obiatr oem fōām in illa receptum. =

Pr 2°. qa ex eo implicaret hæc eductio aiæ rōalis, qa illa ē ꝑ se fiatr, et esiatr indepens: sed hæc rāo nulla ē, et ꝓbo hoc, qa tunc destrueretr hæc esialis, et fialis independia, qn̄ poneretr in aīa esialis et fialis dependīa q destrueret independiam esialem: sed eductio s.ᵉ dependīa accialis n̄ tollit neq destruit independiam esialem: g.° bn̄ pot aīa rōalis ɔseruare suam independiam esialem ɔ eductiōe s.ᵉ dependīa acciāli. et hæc rāo si bn̄ ponderetr ē ualde efficax: nā qd ē esiale n̄ destruitr ꝑ ɔtrium ɔtrarium acciale, qa ɔtradiō debt ēē in eod grē. =

Pr 3°. qa Vbum Diuinum qd ē esiatr et fiatr Spūs acciatr factum ē corpus: g.° ēt aīa rōalis q ē esiatr indepens, pot acciatr fieri depens: ꝓbo ɔtra qa tm̄ rugnat rāo Spūs ɔ rāoe corporis, qntum independīa cum dependīa: sed corpus ɔgens n̄ destruit rāoem esialem Spūs:

q. et dependia agens n' destruit independiam essialem. Sane
frustra laborat Cl. S. L. et alia in assignanda diversa rade,
sed re ua nullam apponunt q. diluat argum.

Inst. tn. Dm hoc exptum Vbum di-
num n' factum e' intrice Corpus, at no. aia rallis debet fi-
eri intrice educta: go. exptum Divi Vbi qd factum e' acci-
dentaliter Corpus n' e' par ad aiam ralem accialr eductam.
Respondeo ad ans Vbum Divinum x. coe theologor. d. M. S. fac-
tum fuisse intrice Corpus in rade ori, dicat unrice cenitum fuit
Corpori: n' vo. in rade subti, qa n' e' Capax recipiendi Corpus ppter
suam Divinam immutabilitem: at vo aia rallis e' Capax recipi-
endi eductioem. Si vo. Otendas illam eductioem n' recipi in
aia tamqm in subto, sed illi uniri intrice in rade ori, n' mul-
tum rugnabo. unum illud Dico educetioem sc. dependiam acci-
alem n' rugnare independiae essiali, sicut Corpus acciale
n' rugnat Spui essiali. =

At 1o. qa fa rallis q ex na sua
postulat educi, pot Creari: go. et aia rallis q postulat Cre-
ari, poterit educi. At 2o. qa accia Shore Eucharistia
pount ee independia aualr, lt postulent se dependere ap-
tudinalr: go. et aia rallis ex na sua se postulabit aualr
independere, lt accialr et agenter dependeat. =

Dices tn. ee qd diversum in accidenti
bus, q dependent a' subto meante rade dista, q pot tolli sed ibra
ga x. qualles opioes et aia rallis e' indepens a' subto, p. p. aoem
Creatiuam sup subsistiam, q' sit fa diste, ac pinde tolli pount: g.
shat in his opioibus negari n' poterit eductio aia rallis. =

Oppoa Sna. e' cois pservtim apud anti
quos eam Moralicus defendit Cl. S. L. d. p. Juribus grata 1o n. 272
— Proba Sna. Obj. 1o. — qd e' falr tale nec dinitus pot

fieri n̄ tale: sit aīa rōalis ē q̄alis, et essialiter indepens a subto eductionis: g.º nec dirictus pot fieri aciali. depens. Ēn Capitale puntum S. Lusitani. =

Rn̄. distiga maj. qd ē q̄aliter tale nec dirictus pot fieri n̄ tale essialiter et nego. Sub̄o aciali, et cōsing. mag: siu.º aīa rōalis pot aciali p eductionem cōgenter et cōsiuam sup additam fiat depens bn̄ cōseruat suam q̄alem et essialem independiam a subto: nam dependia positiua cōgens n̄ destruit independiam essialem. Sicut unio positiua cōgens ad corpus in Xto Dno n̄ destruit rōem q̄alem, et essialem spus. =

Replicabis hō n̄ pot fieri cōgenter irrōalis: g.º neq aīa cōgenter depens. Nego ant.: nam si hō cōgenter assumat nām equi, cōgenter dicer irrōalis. = Vnde tn̄ oīo cōgenter nobis loquendum eē p tum positiuum tam in aciali dependia aīe rōalis, qm in irrōali cōgenti vu hōis: numqm eni dicendum ē aīam n̄ eē independentem aciali, et hoem n̄ eē rōalem, neq cōgenter, qa cōnegão sit malignantis nā absē negat oīa. Qre sic loquendum ē — aīa rōalis ē essialiter indepens p se et aciali depens p eductioem cōgenter supadditam —:— hō est essialiter rōalis p se et aciali irrōalis p unioem cōgentem ad brutum. Vnde in aīa rōali independia essialis cōsit logice talli n̄ pot, independia u.º acialis cōsit physice tolli pot. = +

Inst. hō neq cōgenter pot fieri n̄ hō, et spus neq cōgenter pot fieri n̄ spus: g.º sic aīa rōalis essialiter indepens neq cōgenter pot fieri n̄ indepens. Rn̄ hos tros cōcedendo totum: qa ut iam aduerti, negão cōsit malignantis nā, absē negat oīa, ac p cōns negat essiam rei. =

Quare eē et n̄ eē hoem implicat sicut eē, et n̄ eē spum, et sic eē et n̄ eē indepens, qa st cōtraditoria:

sed

Sed hoc n[on] det ita summi p[er] ops negiuri: nam sicut Verbum Divinum, q[uo]d est essentialiter Corpus, factum est dependenter Corpus, q[uo]d desineret esse essentialiter Corpus, ita sit aia rationalis p[er] positivam dependentiam dependentem pot[est] fieri accidentaliter dependens et manere essentialiter et substantialiter independens. Unde sicut de Verbo Divino accidentaliter facto Corpore n[on] pot[est] dici p[er] negationem, q[uo]d sit n[on] Corpus neq[ue] accidentaliter, sed tamen q[uo]d sit accidentaliter Corpus, ita et de aia rationali facta dependente dependenter p[er] eductionem superaddam, n[on] pot[est] dici p[er] negationem q[uo]d nec accidentaliter sit n[on] independens, sed tamen q[uo]d sit accidentaliter dependens p[er] dependentiam dependentem positivam. =

Arg. 2º. id q[uo]d est essentialiter immortale neq[ue] accidentaliter pot[est] fieri mortale: ergo aia rationalis n[on] pot[est] fieri accidentaliter dependens et mortalis. R[espondeo] ad ans. si illud – mortale – valet id q[uo]d dependens, neg[o]; si valet id q[uo]d postulans mori, dato ans. et ratio huius est q[ui]a educi et n[on] educi p[er] eo ipso infert immortalitatem et mortalitatem de q[ua] loquimur. nam forma materialis pot[est] creari, et tamen p[er] creationem n[on] fit immortalis: ergo et sic aia rationalis educatur p[er] eductionem n[on] fiet mortalis. Si tamen velis q[uo]d fiat mortalis depositive eo sensu q[uo] Verbum Divinum essentialiter immortale unitum fuit ad humanitatem mortalem tunc id libenter admittam, neq[ue] est indecens aiae rationali, sicut neq[ue] Verbo Divino. =

Arg. 3º. Subia n[on] pot[est] directius inhaerere q[uo]d sit essentialiter et substantialiter p[er] se existens: ergo neq[ue] aia rationalis educi. R[espondeo] neg[o] ans. q[ui]a inhaerere accidentaliter bene compatitur cum participatione substantiali et essentiali substantiae, cui n[on] opponitur inhaerentia accidentalis. =

Arg. Si aia rationalis educi pot[est] nequit illius immortalitas naturali lumine demonstrari. R[espondeo] neg[o] assumptum, q[ui]a sicut forma equi posset creari, pot[est] adhuc illius mortalitas demonstrari: ergo sic aia rationalis educatur pot[est] adhuc illius immortalitas naturali lumine demonstrari. et ratio huius est q[ui]a sicut in forma equi nunquam

Per creaõem 9gentem tollitur mortalitas radicalis et essialis, ita et in aia roali p eductioem 9gentem nunqm tollitur essialis, et essialis immortalitas. =

Arg. 4º. Si aia roalis educeretur, sequeretur qd fialis independentia fieret fialis dependentia: sed hoc implicat: gº et illud ex q sequitur. R. ngo may. quod sit sequeretur, qd res essialiter et fialiter independens fieret acciatr depens, qd n' involuit 9tradioem: nam ut detur 9tradio, dēt unum 9tradictorium oppoi alteri in eod gre: sed dependia acciatis n' opponitur indepenaie essiali, sicqt e in diũso gre: gº nulla hic datur 9tradio. Sicut nulla sequitur 9tradio in eo qd divinum verbum essialiter sibi ficiat 9genter corpus, q 9tradio sequeretur si fialiter et essialiter fieret corpus. =

Arg. 5º. repugnat mutari essiam rei p ext 9genter: sed si aia roalis fieret depens, tali 9genter mutaretur illius essia q 9sistit in essiali independentia a subiecto: gº ~~etc~~ R. ngo miin. qa acciatis dependia neq acciatr destruit fialem et essialem independiam qa 9 illa n' repugnat, sicut corpus acciale neq acciatr destruit essiam verbi in divino ordo, qa corpus 9gens n' repugnat 9 verbi essiali. =

Arg. 6º. Creaõ e nobilior qm eductio. Sed mũs nobilior n' pot suppleri p ignobiliorem: gº aia roalis q e creata n' pot educi. R. et data minori, ngo 9siam; qa nos n' asserimus creaõem suppleri p eductioem, sed tm dicimus qd retenta aõe creativa pot 9genter advenire aiæ roali aõ eductiva, et sic n' suppletur creaõ p eductioem. Sed datur simul creaõ et eductio, qd nullum e inconveniens in diũso gre, et sub diversa fialitate ut pet in 9pis celestibus et elementis quorum ma fuit creata et fa simul educta p xª fialem dñiam. =

Arg. 7º. Conc. Later. damnat hanc opioem

De eductione aiae roalis: q. neq metha defendi pot. Rsp. ngt ans. 1º qa Conc. sol loqr et dixit et n. d. poibili, nam ad Concilia n. ptinent qtiones Metha, sed tm morales. 2º qa Conc. dicit illud qd aia het p se, et ex na sua ide qd sit essialiter immortalis qd nos n. negamus, n. tn definit Conc. qd aia aciar educi nequeat, qa hec aciatis eductio n. rugnat immortalitati essiali aiae, ut iam demonstraui.

Praeterea Conc. eo in lo. agtr docet aiam ee p se fram corporis et tn oes ccedunt aiam infare corpus auatr p unionem q e aliqd distinctum, et dgens aie: gº sicut optime saluantur vba Concilii cu hac infrane auali dgenti, ita et optime poterunt saluari cu illa eductione auali dgenti. Adde qd Conc. Lateran. ibidem et definit aiam roalem ee in hominibus multiplicem, et n unicam in oibus, et tn Scotus cai defendit eand, et unicam aiam roalem poe infare ples mas de poibili: gº Conc. in hoc lo. sol loqtr et facto et n. de poibili.

Obij. tand Angelus p ma ro n. poaunt educi neq aciatr. gº neq aia roalis. Rndent aliqi 1º ngt ans. Rsp. tn 2º negt ctiam dirsa rao e qa Angelus et ma 1ª cn n. sunt fre n. st educibiles neq aciatr. Siqd ma 1ª e 1um subtum ac p Jns n. pot here aliud 1um subtum ex q educatr in eod gre aliqn ee et n. ee 1um subtum in eod gre phyco, et Angelus c sit subia cplta et n. heat raoem fre et nullo mo pot educi tamqm fra, de q sol nobis hic e qtio.

Colliges 1º aiam roalem ctineri in uirtute obedientiali mae et non in illius uirtute nali. Col. 2º n. seq qd aia roalis faciat unum p accens c ma a q diuinitus educatr, nam educi n e aliqd aliud facere unum p accens ut pat in fra mali q educitr et tn facit unum p se c ma. Adde tn qd in opinione, q et e pbalis, q asserit subiam poe inhaerere tunc nullu

Nullum ee in-fuenien, qd et ãia faciat unum p accens mã prima.

Colliges 3º Cohærenter nobis dicendum eẽ eadem divinitus poe creari et creadem educi, unam aõem poe fieri p alliam, et unam ubicadem p alliam ubicari, sed hæc oia acciati et igenter. Colli tand hanc opicem dbt defendi a nobis pter eadem metham, nam pter eadem moralem Concilii et Alt. abse tenendum e aiam realem neq divinitus poe educi, ut supra diximus.

V eadem fr̃a põit sil creari, & educi?

Affr̃ pcipue si pcedat qstio p dirsas aões totales, et in orde ad dirsum Sum. Pr̃ qa n implicat qd Deus Brachara educat fram ignit dependentem a ma et Conimbrica illam creet independentem a subto. Deind et qadeund Sum n implicant hæ dirsæ aões p ordem ad eand fraim: et Pr̃ qa ead fr̃a pot crare p educioem et creadem sub dirsa fallite in eod lõ: nigt dradio sol daretr si ru eiud fallitis eet sol fra creata et educta. qa sicut ead res p dirso tempore, pe et lõ pot ee callida et frigida cur et n poterit ee creata et educta ru dirsar aõum et fallitum.

Maius dubium tñ e ad ead aõ totalis põit eẽ creao, et eductio: affr̃e ru tñ dirsar frar seu sior. Pr̃ qa n implicat qd Deus p eand aoem creat õntem in mã et ab ead õnte educat allidem: et ostendit qa creaõ et eductio pount sol apari in ead õnte mallcaois sub dirsis fallitibus.

Quod amplius declarar ab exptes qa dicut n includit dradioem in eod ãu scia et opio d formidine intrica fides et scia p ordem ad dirsa media ita et n dicit dradioem creatio et eductio p ordem ad dirsas frãs: n en magis pugnat creao et eductio qm scia et opio, scia et fides.

Ad 2a. qa Ita opioem probabilem q. docet in c°. rez mollioe formam Coeli fuisse eductam a ma q. e creata in q. euentu ead ao totalis erat simt creatiua in ordem ad mam, et eductiua rie fro. ppi Coelestis. Vote tn hanc dependiam et independiam in ead entate cois n. esse summi p. tios negiuos; qa negao e maliguantis na q. pinde negat oia: ita dere summi p. tios positiuos sicut aptus et dispus, fides et scia in eod aia, ut coiter docent doctores.

Arg. 1° talis ao eet simt dependia et independia: sed hoc implicat: ergo. R. nullam esse rem ee independiam et dependiam rii diuersoz, qd nullam continet implicem. Sicut fra mallis si crearetr eet simt indepens et depens sb rii diuersorum. Et de facto accia sacra Eucharistia st simt independia a subto quatr p aoem creatiuam et dependia aptudinalr: qd qa sit rii diuersoz tioz et fractitum, nullam inuoluit implicantiam.

Arg. 2° ead ao n. pot simt ee et n ee in subto: sed eductio e in subto, creao u° n e in subto: g° implicat qd ead ao simt sit eductio et creao. R. diuersa maij rii eiusd, dto, rii diuersoz tioz nego mai. Sicut ead fa mallis si creetr e et n e depens a subto posiue p diuas aoes. Et quadmodum hoc rugnat rii diuersaz aonum; ita et n rugnabit ead ao depens et indepens rii diuersoz tioz: nam qlibet diuersitas tollit oem contradicoem.

SECTIO III.

V una fra pot infrare ples materiam?

Primis certum de fide e n dari unicam aiam roalem in oibus hoibus. Sic definitum e in Conc. Later. Sess. 8a. in aliis u° viuentibus mallibus id et ita stabilitum e ut a nemine (qm sciam) in dubium reuocetr. Qd pb, nam si unica fa eet in cunctis uiuentibus, sequeretr 1° qd vulnerato uno equo ceteri equi dolerent, sequeretr

Sequeretur 2º quod pereunte una universae et omnia perirent. Sequeretur 3º quod forma lapidis se ipsam occidere in lepore quod omnia manifestam dicunt implicantiam, et sit idea experiam. His positis —

Quaer. 1º an una forma poss. nat. informare plures materias.

Resolutio 1º eadem anima rationalis potest successive informare plures materias saltem partiales. Probatur quia eadem anima indivisibilis perdit et acquirit novas partes materiae quas successive informat ut videtur in nutritione et augmentatione hominum: hoc tamen solum procedit dum anima est alligata corpori; quia ubi semel a corpore solvitur, iam non habet potentiam naturalem ad informandum alias materias; hoc enim fuit delirium Pythagoricum de transfusione animae rationalis ex uno ad aliud corpora, qui error damnatus est ab Ecclesia. —

Resolutio 2º eadem forma materialis non potest naturaliter successive informare plures materias. Probatur quia iuxta communem sententiam forma materialis est divisibilis et quaelibet pars formae dependet a quolibet parte materiae in fieri et conservari: ergo sicut actio materialis non potest naturaliter mutare subiectum suum, sic et forma subiecta non potest naturaliter variare suum subiectum, a quo dependet. Aliquando sicut partes materiae destruuntur et acquiruntur de novo, ita simul partes formae materiales, quae ipsis partibus materiae correspondent. —

Resolutio 3º eadem numero forma non potest naturaliter informare simul duas materias totales discontinuatas, vel totaliter vel partialiter inter se divisas. Probatur 1º quia duae materiae sunt superflua in unius formae: sed natura aborret superfluum: ergo etc. Probatur 2º quia una forma naturaliter esse nequit in duplici loco: ergo neque in duplici subiecto. Sicut et unum accidens reale intrinsecum non potest esse naturaliter in duobus subiectis. Probatur 3º quia unus angelus non potest naturaliter esse in pluribus spatiis discretis, et discontinuatis, ergo neque una forma in pluribus materiis discretis seu discontinuatis. —

Obiicies 1º eadem forma potest informare simul plures partes materiae coniunctas si habeant dispositiones: ergo et poterit informare plures partes discretas materiae si in eis dentur dispositiones. Respondeo concedo

Rndt̃ Contram qa Continuatas in mā ē varia ad conservtium Spiuum vitallium et aliarum in viventibus. Quō en̄ pōt animari mā q̃ n̄ ē Continua, sd̄ oiō separata à sūa? Ideo aīa realis, q̃ ē indiusibilis infrat totam suam mām Continuam: Sic u.º mālles viventium infrant divisibiter idest qlibet pars sūe qualibet pem mæ cui Correspondet: ideo nunqm pars sūæ mutat suam pēm mæ, q̃ ē subiectum. sed pereunte hac pē mæ, et perit pars sūæ: q̃ n̄ pot hæc pars infrare aliam natlr̃ inrīcē, q n̄ ē subiectum illius. =

Si u.º pcedat qrtio de fris divisibus n̄ videntium, vg de fr̃ lapidis, q fractus in duas pes manent duo lapides, qlibet cū sua fa distiā, hoc n̄ ē infrare eand̄ fam duas mas distas, qa tunc manent duo lapides totalr̄ divisi, et sic qlibet illor het suam mam et fram adæqte distam. nunqm tn̄ ead oiō fā infrat mās divisas et discontinuatas: sd̄ divisa fā ē sfat suam et mām n.º divisam. =

Alia argā soluta.

Arg. 2.º in manu abscisa hoīs pseverat aīa realis salt̄ p breve tempus: q.º Cū aīa sit indivisibilis infrat pes mæ discontinuatas et divisas. Rndt̄ aīs. qa licet nobis videatr qd manus hoīs abscisa monstret aliqt signum vitæ p motum qm edit, hoc n̄ pvenit ab aīa reali q iam ibi n̄ ē: sd̄ ab Spiritibus vitalibus, q adbre ue tempus in manu abscisa pseverant. =

Arg. 3.º Si ponantr à Deo duæ mæ totales sd̄ penetratæ in eod loco, aīa realis utramq mām natlr̄ infrabit; q̃ n̄ dectr maior rāo cur potius unam qm aliam infret. Suppono en̄ utramq eē æqlr dispōtam ad frām hoīs: q.º etc. Rndt̄ asumptum, qa in eo eventu solt̄ dēt aīa realis natlr̄ infrare unam mām: et ad Deum ptinebit detāre potius unam mam qm aliam q infrer p aīam realem, ut evitetr superfluitas, q natlr̄ dari n̄ pot. =

Arg. 4.º Si duæ ignes sunt causæ totales possunt simul uniri naturaliter inter se ad producendum eundem calorem: ergo et duæ materiæ totales poterunt unire inter se ad recipiendum naturaliter eandem formam. Respondeo etiam dicta ratione, quia ignes sunt causæ efficientes, quæ simul possunt inter se uniri, ut producant calorem ... totales ... duæ totales essent omnino superfluæ, cum sufficeret unica ad compositum. Secus cum materia faciat unum per se natura cum forma substantiali quod non facit causa efficiens cum suo effectu. =

Vtrum eadem forma possit divinitus informare plures materias

Quæstio est de possibili. Probatur 1.º quia in hoc nulla videtur manifesta implicantia: ergo non est denegandum divinæ potentiæ. Probatur 2.º quia eadem materia potest recipere plures formas ut mox dicemus: ergo et eadem forma potest informare plures materias. Probatur 3.º quia divinitus idem effectus potest pendere a duplici causa totali: ergo et eadem forma potest pendere a duplici materia totali: quia superfluitas vincitur a divina potentia. =

Obiicies 1.º Deus non potest variare in forma connaturalem modum informandi: sed connaturalis modus formæ est informare unicam materiam: ergo neque divinitus potest informare plures. Respondeo distinguendo maiorem Deus non potest variare in forma connaturalem modum informandi essentialem, concedo; accidentalem, nego maiorem. Et minorem connaturalis modus informandi unicam materiam est solum accidentalis et non essentialis: et patet ab exemplo, quia etiam connaturalis modus in forma est informare materiam plene dispositam et tamen Deus potest facere quod forma introducatur in materia sine prævijs dispositionibus. =

Obiicies 2.º Concilium Lateranense docet animam rationalem esse multiplicatam pro multiplicatione materiarum: ergo debet unica anima rationalis non potest informare plures materias, sed quælibet anima debet informare suam unicam materiam. Respondeo quod Concilium ibi loqui solum de facto, non vero de possibili. Gratulor hanc solutionem Patri ... contra ... infero